

Sam glimlachte van oor tot oor. Voor de eerste keer in zijn leven was hij groot genoeg om in de 'Grote Gribus' achtbaan op de kermis te mogen. Jarenlang moest hij toekijken hoe zijn grote broer keer op keer door allerlei gekke bochten heen reed. Nu was het zijn beurt. Eindelijk!

Terwijl hij naast zijn vader in de rij stond, kon Sam zijn zenuwen haast niet bedwingen. En hoewel hij al erg opgewonden was, werd dat gevoel alleen maar sterker hoe dichterbij de trap kwam.

Op het platform zag Sam een man die de namen van iedereen op een wit vel papier schreef.

"Wat doet hij nou, papa?" vroeg hij terwijl hij op z'n tenen ging staan om alles goed te kunnen zien.

"Dat is de fotograaf jongen. Hij zit hoog in de bomen boven de achtbaan om foto's van onze gekke en bange gezichten te maken! Zullen we er ook een nemen?"

Sam knikte lachend. "Wat een geweldig aandenken!" dacht hij.

Het volgende moment stapte Sam het wagentje al in. Met een grote beugel werd hij strak in de stoel geklemd. Hij was er echt helemaal klaar voor: nu ging het dan eindelijk gebeuren!

De rit ging door allerlei scherpe bochten, naar boven en naar beneden, naar links en dan weer naar rechts. Sam vond het geweldig en moest lachen toen hij zijn moeder en zusje beneden op hem zag wachten.

Na een geweldige looping kwam de rit spectaculair ten einde. Sam deed de beugel omhoog en stapte uit. Met trillende benen rende hij terug naar de rest van zijn familie.

"Hoe was het?" vroeg zijn moeder.

"Mam, het was helemaal geweldig!" zei Sam terwijl hij nog op en neer stuiterte van spanning.

"Dat was inderdaad heel leuk" zei z'n vader terwijl hij hem over z'n bol aaide. "Kom, we gaan onze foto halen en kijken hoe bang we eruitzien."

"Je bedoelt hoe bang JIJ keek, pap!" lachte Sam terwijl hij naar de fotograaf rende.

Toen ze de envelop kregen met hun foto erin, keken ze om zich heen naar de andere mensen die hun foto's bekeken. Iedereen lag in een deuk van het lachen!

Vol verwachting maakte Sam de foto open en bekeek de foto. Hij moest meteen lachen om de gekke gezichtsuitdrukking van hem en zijn vader - alsof ze rare maskers ophadden! Pas toen zag hij waarom al die anderen zo hard moesten lachen.

Naast hem op de achtbaan reed iets mee. Het was een..